

ματόκολλα με μιὰ άσπίδα στο χέρι τὸ δεξί μου πλαστική.

Μάζεφε και μού πρόσφερε τὰ μάτια μου.

Μόνου μας, εἶπε, χυνόμαστε στὸν τοκετὸ τῶν γκρεμῶν. Εἶσαι ἑτερόφωτος...

☆

Εἶμαι ἑτερόφωτος !

☆

Ντύνομαι διαστικὰ κι ἀνοίγομαι στὸ δρόμο. Τὸ συντριβάνι τῆς πλατείας ἀναπήδησε
στὸ γυαλισμένο οὐρανὸ σὰ βεγγαλικό.

(Μάρτης '79)

ΒΑΔΙΖΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟ

Κρατώντας με πάθος τὸ μουσικό του
κουτί ἀδιαφοροῦσε για τὶς κινήσεις
τῶν ἄλλων βαδίζοντας σὲ κάθετη τρο-
χιά πρὸς τὴ δική τους.

Ἐποκλίνεται στοὺς λεβέντες πού μπό-
ρεσαν νὰ γίνουν... προτομές.

Κάτω ἀπ' τὶς τρύπιες ὀμπρέλλες τῶν
δέντρων ψιχαλίζει. Κι ὁ χορὸς στὸ
κέντρο πηγαδιοῦ συνοδεμένος με τὸ
σταθερὸ του σφύριγμα κρατάει.

Αὐτὸ μπορεῖς νὰ τὸ πεῖς δυναστεία εὐ-
τυχίας;

Κάποιος πού βάδιζε προσεχτικὰ νόμι-
σε τὸ ντενεκέ τῶν σκουπιδιῶν στὴν
κολώνα για κιβώτιο τῆς ταχυδρομικῆς
ὑπηρεσίας...

Τότε μπαίνεις στὸ τρόλλεϋ και κρα-
τᾶς γερὰ τὶς χειρολαβές. Φοβάσαι τὴν
ἀντίστροφη σκέψη. Ἐνα ρίγος περ-
νάει τὶς σόλες τῶν φρεσκοβαμμένων
παπουτσιῶν σου.

Φοβάσαι κάθε ἀντίστροφη σκέψη;

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, ΕΔΩ

Θαυμάζω τὸλόγιμο
αὐγουστιάτικο φεγγάρι
ἀπ' τὸ μικρὸ παράθυρο
τῆς

τουαλέτας

πότε ἀπ' τὸ φωταγωγί

Τὸ φῶς του, ξαίρεις,

θάπλώνεται

σὰ μαλακή

κίτρινη ζελατίνα

πάνω σὰ βαριά βαγόνια τοῦ σταθμοῦ

και θάγκαλιάζει

καρβουνιασμένες ράχες αὐτοκινήτων

ὅπως ξεχύνονται πάνω στὶς φλέβες

τῆς αὐστηρὰ τετραγωνισμένης γῆς.

Τὰ βρώμικα σεντόνια

τῶν τοίχων

ἔχουν σκληρὴ ἐπιδερμίδα

ἀδιαπέραστη

και βάθος

στὸ στῦλ

ἀνετης φυλακῆς.

Πόσο

ρομαντικὰ

τοῦτα τὰ βράδια

σὲ μιὰ πλατεία.

Νὰ ξεχᾶς

τὰ μάτια σου

μέσ' στὴ μικρὴ λίμνη

τοῦ συντριβανοῦ.

Και στὶς κόγχες τους

νὰ τοποθετεῖς

δυὸ πράσινα φύλλα.

ΠΑΝΤΟΜΙΜΑ

Ἡ ἀγάπη μου

πέθανε

χωρὶς τὸ σῶμα της

Μέσα ἀπὸ σύρματα τηλεφῶνων

στολισμένη

ἀκούει ψιθυριστὰ τραγούδια

Τὸ πρωὶ

συνθίξει στὴ δουλειά

Και μιλάει

χωρὶς φωνή και προσωπεῖο

τὸ ἀπόγευμα

για τὰ πιὸ κοινὰ

πράγματα